

FAKTA

Officielt navn: Republikken Cuba

Hovedstad: Havanna

Sprog: Spansk

Indbyggertal: 11,2 millioner

Statsoverhoved: Dr. Fidel Castro Ruz (genvalgt i 2003 for fem år)

BNP pr. indbygger: 1.327 USD

Areal: 110.860 km² (Øen Cuba: 104.945 km², Ungdommens Ø: 2.200 km², tilhørende øer: 3.715 km²)

Højeste bjerg: Pico Real del Turquino 1.974 m

Længste flod: Cauto 370 km

Relativ luftfugtighed: 81 %

Gennemsnitlig temperatur: 25 grader C

HELLIGDAGE

1. januar: Revolutionens sejr, befrielsesdag.

1. maj: Arbejdernes internationale kampdag.

26. juli: Dagen for det nationale oprør. Angrebet på Moncadakasernen i 1953.

10. oktober: Uafhængighedsdagen.

25. december: jul.

POLITISK-ADMINISTRATIV OPDELING

Cuba er i dag opdelt i 14 provinser og 169 kommuner, hvoraf den ene har speciel karakter og status. Fra vest mod øst er provinserne som følger: Pinar del Río, Havanna, Havanna By, Matanzas, Villa Clara, Cienfuegos, Sancti Spiritus, Ciego de Ávila, Camagüey, Las Tunas, Holguín, Granma, Santiago de Cuba og Guantánamo. Kommunen med den specielle status, kendt som Ungdommens Ø, er beliggende ud for Havanna-provinsens sydkyst.

Den nuværende provinsopdeling er foretaget ud fra gængse indikatorer så som størrelse, befolknings sammensætning og økonomiske betingelser.

SYMBOLER

DET NATIONALE FLAG

Flaget, der endte med at blive Cubas nationalsymbol, blev først kendt i 1850.

Med sit enkle design og sin harmoni kombinerer flaget de tre farver: rød, blå og hvid. De tre blå striber symboliserer de tre områder, som landet var

opdelt i på daværende tidspunkt, de to hvide striber symboliserer kraften fra idealet om uafhængighed, den røde trekant symboliserer lighed, broderskab, frihed og blodet fra dem, som faldt i kampen for uafhængighed, og den enlige hvide stjerne symboliserer den absolutte frihed mellem folkeslag.

Vort store nationalsymbol vejer udover hele øen under en fri himmel, i et land, hvor folket arbejder hårdt for at bygge deres fremtid.

DET NATIONALE VÅBENSJOLD

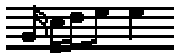
Det nationale våbenskjold er hjerteformet og opdelt i tre sektioner. Den øverste sektion viser en gylden ø mellem to bjerge og en opgående sol over havet. Det symboliserer Cubas geografiske beliggenhed i den Mexicanske Golf, mellem Nord- og Sydamerika: en ny stats fødsel. Hele den højre sektion er dækket af hvide og blå striber, der symboliserer landets opdeling i kolonitiden. Venstre sektion viser et cubansk landskab med kongepalmen i midten, som symbol på det cubanske folks ubøjelighed.

NATIONALHYMNINGEN

Cubas nationalsang stammer fra byen Bayamo under uafhængighedskrigen. Efter at have komponeret melodien i 1867 skrev Pedro Figueredo teksten til dette heltekvad, mens oprørstropper indtog Bayamo by i 1868. I første vers opfordres Bayamos borgere til at deltage i kampen, i bevidsthed om, at ofrer man sit liv for fædrelandet, lever man evigt. At leve sit liv i lænker er at leve i krænkelser og vanære, lyder budskabet i andet vers. Og hymnen slutter med endnu et opråb til Bayamos befolkning, om at deltage i kampen.

*Til kamp, bayamesere
Så fædrelandet kan betragte jer med stolthed
Frygt ikke en ærefuld død
At dø for fædrelandet er at leve*

*At leve i lænker er at leve
Undertrykt i krænkelser og vanære
Lyt til lyden fra signaltrompeten
Til våben, modige mænd*

ANDRE NATIONALE SYMBOLER

Nationalblomst: Mariposa Blanca, eller Hvid Sommerfugl på dansk (*Hedychium coronarium* Koenig). Blomsten er en jasminsort, der blev benyttet af de cubanske kvinder under uafhængighedskrigen til at sende meddelelser til slagmarkerne. Blomsten symboliserer uskyld, oprørskhed og uafhængighed. Blomsten gror på fugtige steder ved flodbredder og laguner, men dyrkes også i haver og *patioer* i mange cubanske hjem.

Nationalfugl: Tocororo, eller Cubansk Trogon (*Priotelus temnurus*). En klatre-urflugt i familie med quetzalen (skrigefugl). Trogonens fjerdragt har samme farver som det cubanske flag: rød, blå og hvid.

Nationaltræ: Kongepalmen. Selvom palmen oprindeligt ikke stammer fra Cuba, findes den overalt i det cubanske landskab og symboliserer det cubanske folks ubøjelighed, ved at modstå de stærkeste storme. Palmen er gennemsnitlig omkring 20 meter høj med en krone af de smukkeste palmeblade. Palmen er blot én af mange træsorter, der vokser i Cuba, men p.gr.a. dens slanke stamme, majestætiske udtryk, samt dens styrke og mange nytteformål, er den kendt i landet som dronningen i vort landskab.

VORT OMRÅDE

Det cubanske øhav består af 1.600 øer og klippeholme, deriblandt hovedøen Cuba og Ungdommens Ø. Det cubanske øhav ligger i den vestlige del af det Caribiske Hav. Grundet den geografiske beliggenhed blev Cuba kaldt nøglen til Den Nye Verden og Amerikas forsvarsmur.

Den nærmeste nabo er øen Santo Domingo, der er delt mellem Haiti og den Dominikanske Republik, 77 kilometer øst for Cuba. 140 km. mod nordøst ligger Bahamas, Jamaica ligger 146 km. mod syd, USA 180 km. mod nord og Mexico 210 km. mod vest.

Cubas samlede areal er på 110.992 km², hvoraf hovedøen udgør de 105.000 km².

Cuba er 3 gange større end Santo Domingo, 9 gange større end Jamaica og 12 gange større end Puerto Rico.

Øen Cuba er lang og smal med form som en krokodille, eller som poeten Nicolás Guillén udtrykte det: "Et langt, grønt firben med øjne af sten og vand".

Øen er 1.250 km. lang og bredden varierer fra 32 til 210 km. Det nordligste punkt er Cayo

Cruz del Padre og det sydligste er Punta del Inglés. Punta Quemados og Cabo San Antonio er hhv. det østligste og vestligste punkt. Omkring 290 naturstrande, hvor man roligt kan bade, strækker sig langs øens kyster.

Det cubanske øhav ligger ved den nordlige vendekreds og udgør den nordlige grænse for verdens subtropiske område. Cubas subtropiske klima mildnes af de varme strømme i det omgivende hav, den såkaldte cubanske modstrøm. Dens termiske påvirkning forstærkes af to havstrømme, der løber i modsat retning og danner Golfstrømmen, eller den "store, blå flod", der er ideel for fiskeri af hornfisk og marliner.

Blandt Cubas mest attraktive turistområder bør Varadero nævnes. En næsten 20 kilometer lang, hvid sandstrand med blåt gennemsigtigt hav. Endvidere kan nævnes Cayo Largo, en anderledes, fascinerende verden, Cayo Coco, hvor kun naturen spiller en rolle...så vel som byerne, hvor den koloniale fortid altid er til stede, ligesom den cubanske latter og glæde, der gør dette latinamerikanske og caribiske land til det bedste rejsemål.

VEJRET

Moderat subtropisk klima. Det cubanske øhav ligger som nævnt ved den nordlige vendekreds og på grund af øens lange og smalle form på en øst-vest akse, kommer der opfriskende og kølende vinde ind fra havet. I den korte vinter strømmer kold luft ind fra nord, men disse koldfronter varer ikke længe.

Dag- og nattetemperaturerne svinger mindre i kystregionerne end inde i landet. Den østlige del af landet har et varmere klima end den vestlige del.

Gennemsnitstemperaturer: 24,6 grader celsius; gennemsnitlig sommertemperatur: 25 grader celsius; gennemsnitlig vintertemperatur: 22 grader celsius.

Vejrudsigten for Havanna lige nu!

FLORA & FAUNA

Cubas flora er rig og præget af stor mangfoldighed, med mere end 8.000 arter. Nationaltræet Kongepalmen er nok det træ, der bedst karakteriserer det cubanske landskab.

Nationalblomsten er sommerfuglejasminen Mariposa Blanca.

Et karakteristika ved den cubanske fauna er fraværet af giftige og farlige dyr.

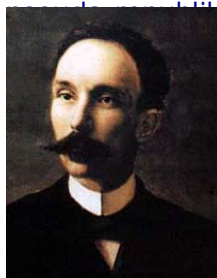
Med sine mangeartede og klare farver er *polimitaen*, en snegleart, man kun møder i den cubanske fauna, ligesom det er tilfældet med *Zunzún'en*, den mindste kolibriart i verden, og *tocororo*, en klatrende, farvestrålende trogon, der betragtes som Cubas nationalfugl. Et utal af fugle ses i det cubanske landskab og i det omgivende hav lever mere end 900 fiskearter, hvoraf flertallet er spiselige, som f.eks den dejlige røde snapper, savfisken og sværdfisken. Yderst værdsatte er også rejer, krabber og hummere.

HISTORIE

Cuba blev opdaget af Kristoffer Columbus d. 27. oktober 1492. Erobringen og kolonialiseringen førte til udryddelsen af den oprindelige befolkning. I stedet importerede koloniherrerne sorte mennesker fra Afrika og gjorde dem til slaver. Den efterfølgende raceblanding kom til at definere den cubanske befolkning og kultur.

Den 10. oktober 1868 indledte det cubanske folk uafhængighedskrigen mod Spanien, hvis kolonistyre kom til at vare i fire århundrede. USA intervenerede i konflikten og etablerede en protektorat i 1902, der varede indtil d. 1. januar 1959, da Revolutionen, anført af Fidel Castro, og førte til gennemgribende forandringer for det cubanske samfund.

José Martí er anerkendt som én af de mest betydningsfulde cubanere gennem

tiderne, som en respekteret politiker, poet, frihedskæmper og fortaler for uafhængighed. Han er apostel for Cubas uafhængighed og vor nationalhelt.

José Martí var ideologen, guiden og organisatoren bag uafhængighedskrigen i 1895, hvor han dedikerede alle sine kræfter på at forene alle klasser og grupper i kampen for den nationale befrielse. Han samlede cubanere i udlandet og dannede det Cubanske Revolutionære Parti med dét mål at kæmpe for uafhængighed og for en demokratisk republik, mod den spanske kolonimagt og for med Cubas uafhængighed at forhindre, at USA tog magten over hele Amerika. Med dette mål skabte han et arsenal af banebrydende idéer, som blev ledetråde, ikke blot for de revolutionære på hans tid, men også for fremtidige generationer.

Martís brændende ord, hans levende og enhedsskabende taler, hans kulturelle og på samme tid militante journalistik, og hans dybfølte digte, der revolutionerede den tids poesi, har betydet uendeligt meget for Cuba og den spansk-amerikanske verden.

Med Revolutionens sejr i januar 1959 blev Martí's tanker virkeliggjort og hans håb blev indskrevet i landets nye forfatning: "Den første lov i vor republik vil være cubanernes dannelse og menneskets fulde værdighed". Og således har det været siden.

For yderligere information:

[Center for José Martí studier](#)

[Diplomaten José Martí](#)

[José Martí's minde](#)

VIGTIGE DATOER FOR CUBA

1492, 27. oktober

Kristoffer Columbus opdager Cuba på sin første rejse.

1519, 16. november

Denne dag betragtes som Havannas "fødselsdag" som hovedstad, da den første katolske messe blev afholdt på Plaza de Armas, hvor man kristnede San Cristobal de la Habana. Havanna er den sidste af syv byer, som spanierne grundlægger under erobringen, der indledtes i 1510.

1561

Kong Phillip II beordrer at den maritime trafik mellem de spanske kolonier i Amerika og Spanien skal foregå flådevis af frygt for sørøverangreb, og at Havanna skal være samlingssted for disse flåder.

1595

Den første royale hjælp til sukkerproduktionen i Cuba.

1728

Havanna Universitet grundlægges.

1762, 12. august

Havanna erobres af England, hvilket bringer liberale idéer til landet og frigør den lokale økonomi, der hidtil har været underlagt kolonimagtens monopol. (Den britiske besættelse kommer kun til at vare mindre end 1 år).

1790, 24. oktober

Første udgave af avisen *El Papel Periódico de La Habana* udkommer.

Et nyt fænomen, der fører til reformer af det oplyste enevælde og en økonomisk vækst på øen, bygget på oplysningstidens principper.

1793

Der etableres et officielt handelssamarbejde med naboen USA, selvom der længe har eksisteret en omfattende, uformel samhandel.

1820

Det spanske konstitutionelle regime genindføres. Ekkoet fra uafhængighedsbestræbelserne fra andre latinamerikanske lande når Cuba. Den industrielle revolutions fordele begynder at vise sig og modsætningerne mellem kreolere og spaniere forstærkes, hvilket styrker den cubanske nationalitetsfølelse.

Præsten Félix Varela, et intellektuel ikon for øen, er symbol på disse tider. De revolutionære separatister begynder at røre på sig.

1827

1.000 små sukkermøller maler nu i Cuba, der bliver én af verdens førende sukkerproducenter.

1837, 19. november

Åbning af den første jernbanestrækning i Cuba, den tredje i verden, mellem Havanna og Bejucal.

1853, 28. januar

José Martí fødes i Havanna. Han danner senere det Cubanske Revolutionære Parti, bliver politiker, journalist og vidt berømt poet. José Martí er stadig Cubas nationalhelt.

1868, 10. oktober

Uafhængighedskrigen begynder med 10-årskrigen, eller Den Lange Krig. Kort efter dannes "Den væbnede Republik".

1878, 15. marts

Baraguá-protesten. General Antonio Maceo og andre ledende oprørere nægter at anerkende en fredsaftale uden uafhængighed - den såkaldte "Zanjón-pagt" - som kolonimagten tilbyder.

1879

På trods af Spaniens forsøg på at bringe fred til landet, indleder cubanerne den såkaldte "Lille Krig".

1880

Slaveriet bliver formelt afskaffet, men effektueres først seks år senere med etableringen af "Patronat-styret".

1881, 14. august

Ved en offentlig forelæsning på Havannas Videnskabsakademi fremlægger den cubanske læge Carlos J. Finlay sin teori om at Gul Feber overføres via en bestemt slags myg. Teorien bevises to årtier senere.

1883

Den første cubanske sukkerfabrik kommer på nordamerikanske hænder og fra dette tidspunkt intensiveres kapitalinvesteringerne fra USA i sukkerindustrien, der længe har ligget underdrejet på grund af uafhængighedskrigen.

1892, 10. april

Det Cubanske Revolutionære Parti for Cubas og Puerto Ricos uafhængighed stiftes. Bag partiets enhedsbestræbelser, strategi og organisering står José Martí.

1895

24. februar

Den sidste uafhængighedskrig mod Spanien indledes med væbnede oprør landet over.

19. maj

José Martí falder i kamp.

1896, 7. december

General Antonio Maceo falder i kamp.

1898, 15. februar

Det nordamerikanske panserskib *Maine* springer i luften i Havanna havn, en begivenhed, der af mange tolkes som USAs eget værk og et påskud for at gribe ind i krigen mellem Spanien og Cuba.

1902, 20. maj

Efter at dets tropper havde besat Cuba, opretter USA en neokolonial republik til sikring af egne interesser. USA påtvinger landet en forfatning, der undertrykker den cubanske suverænitet og stormagten udnævner en præsident.

1906, 28. september

I henhold til USAs interventionsret, påtvunget Republikken Cuba gennem den såkaldte "Platt-tilføjelse til Forfatningen", gennemfører USAs tropper den anden militære intervention af landet.

1925

Carlos Baliño, Julio A. Mella og andre revolutionære stifter Cubas første Kommunistiske Parti.

1933, 12. august

Gerardo Machados blodige diktatur, der forsvarer de nordamerikanske monopolinteresser, falder og en provisorisk regering indsættes.

1939, 28. januar

Det cubanske LO dannes: *Confederación de Trabajadores de Cuba* (CTC).

1940

Den liberale og demokratiske "Forfatning af 1940" proklameres.

1952, 10. marts

General Fulgencio Batista gennemfører et statskup. Forfatningen af 1940 sættes ud af kraft og Batista indfører et behårdt diktatur, der tjener USAs interesser.

1953, 26. juli

En revolutionær bevægelse, primært bestående af unge og ledet af Fidel Castro, mislykkes i forsøget på at angribe Moncada-kasernen i Santiago de Cuba og kasernen i Bayamo by. Det mislykkede angreb fører til endnu flere kriminelle handlinger fra diktaturets side og undertrykkelsen i hele landet forstærkes. Oprørsbevægelsen tager navn efter denne begivenhedsrige dag "*26. juli bevægelsen*".

Datoen fejres hvert år i Cuba og betragtes som den *Nationale Oprørsdag*.

1956, 2. december

Med Fidel Castro i spidsen ankommer 82 oprørere på yachten *Granma* fra Mexico og går i land ved stranden Las Coloradas, i det østlige Cuba. Oprørerne falder straks i bagholdsangreb, men en lille gruppe overlevende flygter op i Sierra Maestra bjergene, hvorfra guerillakrigen begynder.

1959, 1. januar

Revolutionen sejrer. Guerillaens oprørshær med Fidel Castro i spidsen overtager statsmagten og danner en revolutionær regering. Datoen betragtes som den *Nationale Befrielsesdag*.

1961

19. april

Den kontrarevolutionære invasion i Playa Girón (Svinebugten) bliver nedkæmpet. Invasionsstyrkerne består af eksilcubanske lejesoldater, organiseret og udstyret af USAs regering og under ledelse af CIA.

16. april

Den cubanske revolution erklærer sig for at være socialistisk.

22. december

Den store alfabetiseringskampagne afsluttes officielt. Kampagnen formår at udrydde analfabetismen i Cuba på 1 år.

1962

Den såkaldte Oktoberkrise eller Missilkrise udspilles og fører til truslen om direkte invasion fra USA.

1965, 1. oktober

Dannelse af en Centralkomité for Cubas Kommunist Parti.

1976

24. februar

Republikken Cubas forfatning offentliggøres. I forfatningen er de socialistiske principper for den demokratiske organisering af det cubanske samfund indskrevet.

Juli

Ministerrådet godkender den nye politisk-administrative opdeling af landet.

Oktober-november

De første valg til Folkemagtens (Poder Popular) organer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den nye forfatning.

1978, 28. juli

Den XI. Ungdomsfestival begynder i Havanna med deltagelse af unge og studerende fra hele verden.

1979, 3. september

Det VI. topmøde for Bevægelsen af Alliancefri Lande afholdes i Havanna.

1982, 14. december

Havannas historiske bykerne (La Habana Vieja) erklæres af UNESCO for at være del af menneskehedens kulturarv.

1988, 28. december

Monumentet over Ernesto Che Guevara indvies i byen Santa Clara i Villa Clara-provinsen.

1992, 22. september

Forfatningsændringerne, som er resultatet af omfattende folkelige diskussioner, bliver offentliggjort.

1997

12. juli

De jordiske rester af kommandant Ernesto Che Guevara og en gruppe kammerater, faldet i Bolivia i 1967, ankommer til Havanna. Efterfølgende bliver Che og hans kammerater stedt til hvile i byen Santa Clara ved en stor folkelig mindehøjtidelighed.

28. juli – 6. august

Den XIV. Verdensungdomsfestival afholdes i Cuba med deltagelse af mere end 11.000 delegerede fra alverdens lande og 1.000 cubanske delegerede. De delegerede bliver indkvarteret hos cubanske familier og hundrede tusinder unge cubanere deltager i festivalen over hele landet.

Oktober

Direkte parlamentsvalg (Folkemagtens Nationalforsamling)

8. – 10. oktober

Cubas Kommunist Parti afholder sin 5. Kongres i Havanna, med en gennemgribende analyse af den politiske, økonomiske og sociale situation i landet de senere år. Denne periode betragtes som de sværeste år i Revolutionens historie. Kongressen udstikker retningslinier for de kommende år, hvor Cuba skal genoptage og konsolidere sine udviklingsprogrammer.

1998, 21. – 25. januar

Pave Johannes Poul den II besøger Cuba efter officiel invitation fra Fidel Castro. Paven besøger fire provinser, afholder fire messer og deltager i flere aktiviteter.

1999

15. – 16. november

Det IX. Ibero-amerikanske regeringstopmøde afholdes i Havanna.

November

"Det latinamerikanske lægevidenskabelige Fakultet" indvies i Havanna. Skolen tilbyder gratis lægeuddannelse til unge, fattige latinamerikanere, afrikanere og unge fra USA (hovedsageligt fattige afro-amerikanere).

2000

10. – 14. april

Sydtopmødet for G77 (135 fattige landes modstykke til G8) afholdes i Havanna med deltagelse af mere end 130 delegationer fra G77-landene.

28. juni

Den cubanske dreng Elián González Brotóns kommer hjem til Cuba efter et halvt års bortførelse og tilbageholdelse i USA. Omfattende folkelige protester i Cuba og international solidaritet muliggør denne lykkelige udgang.

November

For femte år i træk vedtager FNs Generalforsamling en resolution, der fordømmer USA's blokade mod Cuba. Resolutionen opnår det højeste stemmeantal nogensinde.

DEMOKRATI

Republikken Cuba er en uafhængig og suveræn, socialistisk arbejderstat, organiseret for og af hele folket, som en demokratisk enhedsrepublik, med fuld politisk frihed, social retfærdighed, individuelle og kollektive rettigheder og solidaritet.

Landet styres i henhold til forfatningen af 1976, der blev vedtaget med 96 % af de afgivne stemmer ved en folkeafstemning med fri og hemmelig stemmeafgivning. Forfatningen blev ændret i 1992 og igen i 2002, da 8.198.237 cubanere over 16 år stemte for forfatningsændringerne ved endnu en folkeafstemning. Forfatningsændringerne stadfæster landets socialistiske system og sikrer landet mod grundlæggende systemændringer. Endvidere fastslår ændringerne, at landet aldrig vil vende tilbage til kapitalismen, og at

økonomiske, diplomatiske og politiske relationer til ethvert land aldrig kan blive forhandlet som følge af aggression, trusler, eller tvang fra en udenlandsk magt.

Som led i et fælles udtryk og for at benytte sig af deres ytringsfrihed, rejste 559 af de 578 parlamentsmedlemmer sig op og udtrykte deres "ja" til forfatningsændringen ved en ekstraordinær parlamentssamling.

Den ekstraordinære parlamentssamling blev sendt "live" i cubansk radio og tv.

Forfatningsændringer kræver godkendelse af to tredjedele af parlamentet.

Cubas demokratiske system har bred folkelig deltagelse og social repræsentation. Kandidater kan ikke opnå valg ved valgkampagner, men udelukkende på deres C.V. og hidtidige handlinger til gavn for samfundet og landet. De valgte politikere skal ligeledes aflægge jævnlige rapporter til deres vælgere. Finder vælgerne politikernes præstationer utilstrækkelige, kan de fratages deres poster med dags varsel.

Kandidater opstilles af befolkningen og vælges uden valgkampagne og med samme vilkår for alle. Kandidater til alle politiske niveauer til og med Nationalforsamlingen (parlamentet) bliver valgt ved frie og hemmelige valg. Kommunalpolitikere vælges for to år og seks måneder ad gangen og valg til Nationalforsamlingen foregår hvert femte år. Der er ikke stemmepligt, men normalt stemmer over 95 % af den voksne befolkning over 16 år. Det øverste politiske organ er Folkemagtens Nationalforsamling (parlamentet) med lovgivende og grundlovgivende beføjelser. Parlamentet har et kammer med to årlige samlinger, samt ekstraordinære samlinger når 50 pct. af parlamentsmedlemmerne har udtrykt ønske herom. Blandt sine medlemmer vælger Folkemagtens Nationalforsamling et Statsråd, der varetager Nationalforsamlingens arbejde mellem samlingerne. Statsrådet er kollektivt og er øverste repræsentant for den cubanske stat, nationalt såvel som internationalt. Formanden for Statsrådet er Republikkens præsident. For at opnå dette embede skal man først vælges af befolkningen til Nationalforsamlingen, herefter skal man opstilles og vælges af parlamentsmedlemmerne til Statsoverhoved.

Statens udøvende magt varetages af Ministerrådet, der fungerer som øverste udøvende og administrative organ, der repræsenterer Republikkens regering. Ministerrådets medlemmer udpeges af Nationalforsamlingen efter forslag fra Statsrådet.

Højesteret og de underliggende retsinstanter varetager den dømmende magt og de juridiske anliggender. Retssystemet er statslige organer, struktureret med funktionel uafhængighed fra alle andre organer og hierarkisk underordnet Folkemagtens Nationalforsamling og Statsrådet.

For yderligere information:

[Den cubanske regering](#)

[Folkemagtens Nationalforsamling](#)

MENNESKERETTIGHEDER

TIL CUBANERNE

Cubanernes menneskerettigheder er indskrevet i Republikkens forfatning. Disse rettigheder er ikke hensigtserklæringer, men konkrete resultater, der har placeret den cubanske befolkning blandt de mest frie, veluddannede, sundeste, værdigste og hele mennesker på jorden.

Jvf. forfatningens artikel 62 og FN's Verdenserklæring om

Menneskerettigheder artikel 30 kan disse rettigheder ikke tilsidesættes eller modificeres.

Disse rettigheder inkluderer:

- Retten til livet
- Retten til arbejde og en retfærdig løn

- Retten til pension
- Retten til social sikring
- Retten til et rent arbejdsmiljø med sikkerhed og beskyttelse
- Retten til lægehjælp og beskyttelse
- Retten til gratis uddannelse
- Retten til idrætsundervisning, sport og rekreation
- Ytrings- og pressefrihed
- Forenings-, forsamlings- og mødefrihed, inklusiv den betingelsesløse ret til at tage initiativer og til at udøve kritik
- Retten til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed: retten omfatter frihed til at skifte religion eller tro og udøve sin tro.
- Retten til et ukrænkeligt hjem
- Retten til breves og andre kommunikationsformers ukrænkelighed
- Ethvert menneske er ukrænkeligt
- Enhver er uskyldig til det modsatte er bevist
- Retten til ikke at blive retsforfulgt for gerninger, der ikke var ulovlige da de blev begået.
- Enhver har ret til et upartisk forsvar og til en retfærdig og offentlig retssag
- Vold, tvang eller pression må ikke benyttes mod tiltalte eller fanger
- Retten til at henvende sig til myndighederne med en klage, eller en forespørgsel og retten til at modtage svar herpå.
- Retten til at deltage i landets forsvar, at have et våben, et sted og en metode til at forsvare sit land med.

Til at sikre og beskytte disse rettigheder samt til kanalisering af eventuelle klager står "Komitéer for Forfatningsmæssige og Juridiske Affærer og til Beskyttelse af Befolkningen" under Folkemagtens Nationalforsamling, samt domstolene, sociale og ikke-statslige organisationer (NGO'er).

Forskningscentret for den Folkelige Opinion er endnu en instans til sikring af disse rettigheder og til at orientere landets øverste ledelse om stemningen blandt befolkningen, dens bekymringer, interesser og kritikpunkter, såvel som utilfredshed med administrationen på ethvert myndighedsniveau.

Endvidere eksisterer der adskillige former for folkelig deltagelse og offentlige høringer, gennem hvilke cubanerne udøver deres rettigheder og kontrollerer de regeringsmæssige, politiske og økonomiske aktiviteter.

FRA CUBANERNE

I Cuba er der en lang tradition for støtte til menneskerettighederne, som ikke er særlig kendt i omverdenen. Landet har samarbejdet, og har viljen til fortsat at samarbejde, med de forskellige instanser i FN-regi, uden selektivitet, manipulationer, eller politisering.

Gennem årene har vi forstærket samarbejdet med de etablerede instanser og fastholdt dialogen med forskellige lande.

Cuba var det første land, der inviterede FN's Højkommissær, ambassadør José Ayala Lazo. Vi har også inviteret de Særlige Udsendinge i sager vedrørende lejesoldater og vold mod kvinder.

Ved utallige lejligheder har Cuba høstet stor anerkendelse fra FNs

Menneskerettighedssekretariat for landets vilje til afrapportering og overdragelse af ønsket information. Ligeledes afrapporterer Cuba jævnligt til andre FN-organer i forhold til konventionerne om tortur, racisme, børns og kvinders rettigheder.

Ud af 25 menneskerettighedstraktater og konventioner har Cuba tiltrådt de 16, ligesom landet har tilsluttet sig alle 12 konventioner til bekæmpelse af terrorisme.

1. FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder
2. FN's konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination
3. FN-konventionen om bekæmpelse af og straf for apartheidforbrydelser

4. Den Internationale Konvention mod apartheid indenfor sport
5. Konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab
6. Konventionen om krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden ikke kan forældes
7. FN's konvention om barnets rettigheder
8. FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination mod kvinder
9. FN's konvention om kvinders politiske rettigheder
10. FN-konventionen om gifte kvinders statsborgerskabsrettigheder
11. FN-konventionen om samtykke til ægteskab, mindstealder for ægteskab og registrering af ægteskab
12. FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf
13. Slaverikonventionen af 1926 og Tillægsprotokollen af 1953
14. Tillægskonventionen om slaveri, slavehandel og ordninger, der må sidestilles med slaveri
15. FN-konvention om afskaffelse af handel med personer og udnyttelse af andres prostitution
16. FN-konvention om begrænsning af statsløshed

Til sammenligning kan det nævnes at Cuba har tilsluttet sig 37 af 54 eksisterende vedtagelser om menneskerettigheder. EU har tilsluttet sig 22 og USA 15.

Cuba er imidlertid villig til at udvide sin deltagelse i forskellige menneskerettighedsmekanismer og ønsker at tiltræde Den Internationale Konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder snarest.

DØDSSTRAF

For tiden indgår dødsstraf i lovgivningen stadig hos 83 lande i verden. Kun 57 lande har afskaffet dødsstraffen og 15 lande anvender dødsstraf overfor ordinære lovovertrædelser.

I Cuba tages dødsstraffen undtagelsesvis i brug. Sager, hvor dødsstraf kan komme på tale, skal føres gennem alle retsinstanser op til Statsrådet, som er den eneste retsinstans, der kan stadfæste dødsdomme.

Selvom Cuba lever i en situation med trusler og aggression, håber landet selv at kunne afskaffe dødsstraffen.

Det skal selvfølgelig tilføjes, at der ikke finder tortur sted i landet, ej heller udenretslige mord eller forsvindinger. Revolutionen afskaffede disse metoder i 1959.

ANTI-CUBANSK RESOLUTION I GENEVE

I sin iver efter at styrte den lovlige regering og det politiske system, som den cubanske befolkning har valgt af egen fri vilje og forsvaret med alle midler, har USA siden 1994 gennemtvunget en resolution mod Cuba ved FNs Menneskerettighedskommissions samling i Genève. Dette er sket via politiske manipulationer og uhyrlige og ydmygende pressionsmetoder. Dette er den gængse praksis fra administrationen af den magt, der har organiseret, gennemført, finansieret og forsvaret den langvarige økonomiske krig via de seneste 40 års blokade. Med aggressioner og terrorangreb, der har kostet tusinder af

cubanere livet og med økonomiske omkostninger på over 181 milliarder dollars. De lande, som støtter denne politiske vendetta, gør sig på denne måde medskyldige i omfattende krænkelser af den cubanske befolknings menneskerettigheder.

For yderligere information:

[Cuba ved FNs Menneskerettighedskommissions 61. samling](#)

RELIGION

Cuba er et verdsligt land med religions- og trosfrihed.

Den mest udbredte religion er katolicismen, med et utal af kirker, heriblandt Havannas katedral, Santo Angel-kirken og mange flere arkitektoniske og æstetiske vidundere, der tilbyder alle religiøse "tjenesteydelser".

Endvidere har den afro-cubanske religion dybe rødder. Religionen opstod som en blanding af de afrikanske religioner, slaverne bragte med sig og katolicismen, der dyrkedes af de spanske kolonisatorer. Den cubanske forsker Fernando Ortiz betegnede det som religiøs "synkretisme" opstået af afrikansk-spansk-cubansk sammensmeltning.

Denne religiøse synkretisme har sin oprindelse tilbage til tiden, hvor sorte slaver tilpassede deres guder til den katolske kirkes helegener, for frit at kunne udøve deres religion. Således opstod "Orishaerne" i "Regla de Ocha", den afrocubanske religion kendt som "Santería".

Obatalá blev f.eks. parret med Jomfruen af Mercedes og kom til at stå for den hvide farve, renhed og ydmyghed. Yemayá mødte sin dobbeltgænger i Jomfruen af Regla, Ochún blev matchet med Jomfruen af El Cobre – Cubas Nationale Skytshelgen – Changó med Jomfruen af Santa Bárbara, Babalú Ayé fandt sin ligemand hos skytshelgenen for sygdomme San Lázaro.

Endvidere møder vi "Regla de Palo Monte" med sine dyrelignende guder, "Regla Abakuá", som primært har rod i tilbedelsen af forfædrene såvel som andre sekter og trosretninger af større eller mindre indflydelse hos landets befolkning.

Med deres smukke kunstnerisk-religiøse udtryk har de afrikanske slaver bidraget med værdifulde aspekter af den cubanske nationalkultur, ikke blot religiøse, men også på andre vigtige områder af dagliglivet, som mad og måden at klæde sig på, ligesom slaverne har haft stor betydning for den cubanske identitet.

ØKONOMI

Før Revolutionens sejr var den cubanske økonomi forankret i monokultur, udelukkende baseret på dyrkningen af sukkerrør, og den medfølgende produktion af rørsukker og biprodukter. Efterhånden som landet udviklede sig som et resultat af en sund, revolutionær politik, blev nye veje åbnet for landets økonomi.

Udover sukkerrør dyrker Cuba i dag en lang række andre vigtige afgrøder: tobak, kaffe, citrus- og andre frugter. Fiske- og handelsindustrien, hvis flåder besejler alle verdenshave, er blevet udviklet, ligesom tilfældet er med produktionen af nikkel, rom, bihonning, kakao og ris. Endvidere er mineindustri blevet et vigtigt, økonomisk mål i landet. Der satses med fornyet styrke på nikkel, krom, magnesium, jern, asfalt, marmor og andre produkter.

Gennem de seneste år er der desuden nået en betydelig udvikling indenfor produktionen af farmaceutiske og bioteknologiske produkter.

Det seneste årti er turismen blevet den mest dynamiske faktor for landets økonomi. Det har således muliggjort en styrkelse af det handelsmæssige samarbejde og udveksling med alle nationale og internationale institutioner og bureauer med relation til denne sektor.

Et samarbejde baseret på de universelle værdier, som forener os og identificerer os, på vore befolknings velbefindende og lykke, og på de drømme og håb, vi kæmper for.

For yderligere information:
[Cubansk Industris web site](#)

SOCIAL UDVIKLING UDDANNELSE

Siden 1959 har knapt 630.000 mennesker gennemgået en højere uddannelse i Cuba, mens flere millioner har taget studentereksamen. Analfabetismen blev udryddet med den store alfabetiseringskampagne i 1961. Undervisning er gratis fra folkeskolen til og med universitetet, og der er skolepligt til og med 9. klasse. Cuba har endvidere 1.115 integrerede vuggestuer og børnehaver, med i alt 145.100 indskrevne børn til gavn for 135.000 mødre. Den cubanske folkeskole er opdelt i *primary* og *secondary*. Indskrivningen ved *primary* ligger på 1 million 289.000 elever, *secondary*-skolerne har 778.000 elever, mens indskrivningen ved universiteterne ligger på 127.000 studerende. Næsten 100.000 deltager desuden i voksenundervisning. Skolerne betragtes som de vigtigste kulturinstitutioner i landet og Cuba råder over 9.487 *primary*-skoler, 1.943 gymnasier og 48 højere uddannelsescentre. Cuba har 17,8 lærere per 1.000 indbyggere og omkostningerne til uddannelsessystemet udgør næsten 6,3 % af bruttonationalproduktet.

Alle elever og studerende, der færdiggør folkeskolen, gymnasiet, eller tekniske skoler, har mulighed for at gå videre i uddannelsessystemet, mens universitetsuddannede er sikret job efter endt uddannelse. I dag har 1 ud af 7 cubanere en universitetsgrad.

Cuba har gennemført omfattende investeringer på mange områder indenfor videnskabelig forskning, som forskning i sundhed og sygdomme, hvor eksempelvis bio- og genteknologi benyttes, såvel som udvikling af vacciner og medicin.

De anerkendte, forskningsmæssige resultater har kun været mulige takket være de menneskelige ressourcer og den højtuddannede arbejdskraft. Der drives idag flere end 170 forskningscentre landet over.

SUNDHED

Cuba har en af verdens laveste rater for børnedødelighed: 7,2 pr. 1.000 nyfødte. Et tal, der ligger på højde med de industrialiserede lande. I år 2000 lå dødeligheden for børn på 1-4 år på 4,3 pr. 10.000 indbyggere og på 2,7 pr. 10.000 indbyggere for børn i skolealderen - den laveste rate, som nogensinde er opnået. Den forventede levetid i Cuba er på ca. 75 år.

Inden de er fyldt 1 måned vaccineres alle cubanske børn mod 12 sygdomme: polio, difteri, stivkrampe, kighoste, tuberkulose, tyfus, mæslinger, røde hunde, fåresyge, meningitis B og C og hepatitis B.

Det landsdækkende sundhedssystem består bl.a. af 283 hospitaler, 440 sundhedsklinikker inkl. skadestuer, 166 tandklinikker og 1.521 andre sundhedsydelse.

Der er 6,7 hospitalsenge og 1,4 forsorgspladser pr. 1.000 indbyggere. Næsten hele befolkningen er dækket af familielægesystemet.

I år 2000 gennemførtes 886.887 operationer, ligesom antallet af organtransplantationer nåede et nyt højdepunkt. Cuba har opnået betydelige resultater med AIDS-kontrol og forebyggelse. Raten for HIV-smittede og AIDS-

syge ligger på 0,034 %, et meget lavt tal i sammenligning med andre lande, takket være den omfattende strategi med at kombinere seksualundervisning og ambulante behandling såvel som sanatoriebehandling, der dels forlænger tidsrummet inden de HIV-smittede bliver syge, dels forlænger de AIDS-syges levetid. Ved hjælp af genteknologi arbejder cubanske forskere på at opdage en AIDS-vaccine.

Nye typer medicin og vacciner, hvoraf nogle er enestående i verden, produceres nu i Cuba. Det er også værd at nævne landets faciliteter for sundhedsturisme. I år 2000 kom flere end

6.000 udenlandske patienter til Cuba for at modtage behandling, og yderligere 30.000 turister, der havde helbredsproblemer under deres ophold i Cuba, blev tilset af det cubanske sundhedsvæsen.

For yderligere information:

Infomed, Cubansk sundhedsnetværk (på spansk)

Hospitalet Hermanos Ameijeiras (Spansk)

Pedro Kouri Institutet

Internationalt Center for Neurologisk Genoptræning

US-Cuba Infomed Project

INTEGRERET SUNDHEDSPLAN FOR CENTRALAMERIKA

I slutningen af oktober og starten af november 1998 hærgede orkanen Mitch landene i Mellemamerika. Hårdest ramt af orkanen blev Nicaragua, Honduras, Guatemala og El Salvador, såvel som Belize, Haiti og Den Dominikanske Republik. Sidstnævnte lande var oven i købet blevet hårdt ramt af orkanen George nogle måneder forinden.

På et møde mellem de mellemamerikanske statsoverhoveder, afholdt i El Salvador d. 9. november 1998, blev det fulde omfang af orkanen Mitchs ødelæggelser præsenteret for omverdenen, der ligeledes blev informeret om de alvorlige konsekvenser for regionens socio-økonomiske infrastruktur. Antallet af omkomne og savnede nåede op over 30.000. De mellemamerikanske præsidenter udsendte et 7-punkts kommuniké, hvori de bad det internationale samfund om hjælp.

Cuba svarede øjeblikkeligt på kommunikéet og slettede Nicaraguas gæld svarende til 50,1 millioner US-dollars. Nicaraguai øvrige det eneste af de omtalte lande, der havde gæld til Cuba. Samtidig meddelte Cuba, at landet var parat til at udsende læger og sygeplejersker i en ubegrænset tidsperiode og opfordrede de industrialiserede lande til at bidrage med teknisk udstyr og medicinforbrug. Grundet den alvorlige situation i de pågældende lande foreslog den cubanske regering, at man begyndte at iværksætte en "Integreret Sundhedsplan for Centralamerika og Caribien", som senere også kom til at omfatte nogle lande i Afrika og Asien efter anmodning fra disse landes regeringer.

Planen indbefattede bl.a. udsendelse af det nødvendige antal sundhedsarbejdere og uddannelsesstilbud til sundhedspersonale og teknisk personale, enten i Cuba eller i værtslandet, for således at kunne sikre sundhedsprogrammets videreførelse.

Principperne i den Integrerede Sundhedsplan

Samarbejdet tilbudt af den cubanske regering indbefatter udsendelse af sundhedspersonale, især alment praktiserende læger, i en periode på op til to år, betalt af Cuba.

Sundhedsholdene vil tilbyde deres service i fjerntliggende områder, hvor deres arbejde ikke vil forstyrre det pågældende lands eget sundhedspersonale. Alle udsendte sundhedsarbejdere vil medbringe dokumentation for deres sundhedsfaglige uddannelser.

Modtagerlandene skal garantere flyrejsen for de udsendte, kost og logi samt et honorar på 100 US-dollars pr. person om måneden.

Prioriteringerne i samarbejdsprogrammet

Integreret lægehjælp på primært og sekundært niveau

Teknisk assistance

Uddannelse af nyt sundhedspersonale

Videreuddannelse af eksisterende sundhedspersonale

Udvikling af sundhedsprogrammer

Administration og ledelse af programmer for medicinforbrug.

Foreløbige resultater for de Medicinske Missioner

Programmet omfatter nu 1.929 mænd og kvinder, der udgør 47 lægehold i 14 lande. 2.638 personer har allerede været udsendt gennem programmet. Mere end 4 millioner 666.913 personer har modtaget lægehjælp, herunder 42.611 operationer. Lægeholdene har deltaget

ved 22.655 fødsler og cubansk personale har vaccineret 142.975 personer mod 10 forskellige sygdomme.

Erfaringer fra nogle af landene

BELIZE: Tilstedeværelsen af de cubanske lægehold har muliggjort etablering af 45 sundhedsklinikker, 37 af disse i fjertliggende områder, med lægehjælp til omkring 100.000 personer.

HONDURAS: Lægehjælpen gennem det cubanske lægeprogram dækker omkring 12 % af befolkningen, men i områder som Intibuca og Mosquitia, hvor de geografiske og økonomiske betingelser er svære, dækker programmet omkring 85 % af indbyggerne.

I Mosquitia-regionen i den nordøstlige del af Honduras er børnedødeligheden faldet med 40 %. Ifølge officielle tal fra det honduranske sundhedsministerium lå børnedødelighed i 1998 på 92 ud af 1.000 nyfødte i Mosquitia-regionen. I sommeren 2000 var raten faldet til 46 ud af 1.000 levendefødte. Det betyder, at på blot halvandet år er det lykkedes at redde yderligere 46 børn for hver 1000 nyfødte i denne region.

I Santa Barbara-regionen med en befolkning på 300.000, blev børnedødeligheden reduceret med 15 % i løbet af de første seks måneder af de cubanske lægeholds udstationering, fra en rate på 60 pr. 1.000 nyfødte til 45.

Efter anmodning fra Republikken Honduras' førstedame, samt fra lederne af Tawahka-folket, er der blevet udarbejdet et program for integreret lægehjælp til Tawahka-samfundet med det mål at beskytte og udvikle denne befolkningsgruppe. Området hvor Tawahka-folket er bosat er i fare for at blive affolket og området er endvidere blevet erklæret for arkæologisk reservat af UNESCO.

Ved hjælp fra elektro-medicinske ingeniører har det cubanske sundhedsprogram endvidere i betydeligt omfang været i stand til at reparere medicinsk udstyr. Det anslås at denne drift alene har sparet Honduras' sundhedsministerium for 371.266 USD.

GUATEMALA: I de 18 måneder der er gået siden programmets start, har cubanske lægehold, i samarbejde med landets sundhedsministerium, oprettet et netværk af primær sundhedshjælp i alle de regioner, hvor de har været udstationeret. Dette har bl.a. indbefattet et program for fødsels- og spædbørnspleje. Programmet har fået en reduktion af børnedødeligheden fra 40 døde pr. 1.000 nyfødte til 18,5.

I samarbejde med Guatemalas sundhedsministerium er der udarbejdet et uddannelsesprogram for familielæger i 6 af landets regioner.

GAMBIA: Skadestuer bemandede af cubansk personel har bekræftet en reduktion på 34 % i børnedødeligheden fra en rate på 121 pr. 1.000 nyfødte i 1998 til 90 pr. 1.000 nyfødte i år 2000. Med 154 udsendte har det været muligt at dække 90 % af befolkningen. Oprettelsen af et mindre medicinfakultet har gjort det muligt at uddanne 22 unge gambianere til læger. Denne drift har fået støtte af de gambianske myndigheder og WHO, der har doneret 35.000 US-dollars til indkøb af fagbøger og computere.

EKVATORIAL GUINEA: I dette afrikanske land med en børnedødelighed på 111 pr. 1.000 nyfødte har udstationeringen af 139 cubanske sundhedsarbejdere ydet lægehjælp til 80 % af befolkningen. Oprettelsen af et medicinfakultet med en cubansk lærerstab er påbegyndt. Her vil 30 unge guineanere blive uddannet.

Lande og NGO'er, der samarbejder med Cuba

61 NGO'er, hovedsagligt fra Mellemerika, har samarbejdet med de cubanske lægehold i udviklingen af "Det Integrerede Sundhedsprogram". Her skal især nævnes "MOPAWI" med en donation på 45.000 US-dollars, "Norsk Folkehjælp" med et bidrag på 320.000 US-dollars, italienske "GVC", "Læger uden Grænser" og de amerikanske "Præster for Fred". For nyligt bidrog "American Friends Service Committee" med 11.000 US-dollars.

Frankrig, Italien, Tyskland, Belgien, Portugal, Spanien, Libyen og Nigeria har støttet

udviklingen af "Det Integrerede Sundhedsprogram" med forsyninger af medicin. På G77-topmødet tilbød Cuba og Kina at udsende 3.000 læger for at udvikle et sundhedsprogram på det afrikanske kontinent som et eksempel på syd-syd samarbejde. Tilbuddet blev hilst velkommen af de tilstedeværende statsoverhoveder og lande som Nigeria, Algeriet, Libyen, Sydafrika og Botswana har tilbudt finansiell hjælp, der kan virkeliggøre denne plan. Ønsker du at deltage eller støtte programmet, bedes du rette henvendelse til den nærmeste cubanske ambassade eller konsulat.

SPORT

Cuba er i dag ét af verdens førende lande indenfor sport takket være en bevidst politik for bred folkelig deltagelse i sportsaktiviteter. En deltagelse, der starter allerede i skolealderen. Cubas position på verdensranglisterne blev endnu en gang bekræftet ved de Olympiske Lege i Sydney i september 2000, hvor Cuba blev placeret på en samlet 10. plads blandt de deltagende lande, hvilket gav landet en højere placering end mange af de rigeste og mest veludviklede lande.

Ved OL i Sydney vandt Cuba 11 guldmedaljer, 11 sølvmedaljer og 7 bronzemedaljer. Her bør især fremhæves sejrene i boksning og kvindernes volleyball. Cuba vandt også guld i judo, længdespring, Taekwondo og brydning. Bokseren Felix Savón (91 kg.) hentede sin tredje olympiske titel og det samme gjorde de cubanske kvinders volleyballhold.

Ved det 8. Verdensmesterskab i Atletik år 2001, afholdt i Edmonton, Canada, opnåede Cuba en samlet 6. plads på ranglisten – endnu en gang langt over mange af de veludviklede og langt mere befolkningsrige lande.

Cubanske atleter har fastholdt deres top-positioner ved Centralamerikanske og Caribiske mesterskaber. Ved det seneste af disse mesterskaber, afholdt i Venezuela i august 1998, vandt Cuba i alt 191 guldmedaljer. Ved de Panamerikanske lege i Winnipeg, Canada, i 1999, beholdt Cuba sin samlede 2. plads med 70 ud af i alt 157 guldmedaljer. Cuba overhalede ved denne lejlighed værtslandets medaljehøst.

Hundredevis af cubanske trænere arbejder i et utal af lande, og en del af disse lande er nu begyndt at udvise stor fremgang indenfor deres sportspræstationer, samt fremgang indenfor træning og forskning i forbindelse med sport.

[Det Nationale Institut for Sport, Idræt og Fritid](#) (Foreligger kun på spansk)

BASEBALL, DEN NATIONALE PASSION

Alt om Cubas nationalsport.

Mesterskaberne dag for dag.

Kampe med live transmissioner på tv og online radiotransmissioner. Statistikker m.m.

[Serie Nacional](#) (Spansk) **[CubanBaseballTravel.Com](#)** (Engelsk)

VIDENSKAB & TEKNOLOGI

Udgangspunktet var nogle få forskere og et dusin forskningscentre. I dag har vi bevist, at den cubanske Revolution og socialismen har skabt lige muligheder for alle. Det cubanske systems udviklingsstrategi for forskning og teknologi har været baseret på:

- Den brede og grundige uddannelse af menneskelige ressourcer
- Den hurtige tilegnelse af viden fra omverdenen

- Integration af praktisk arbejde som et princip
- Den videnskabelige støtte til økonomiske, sociale og miljømæssige mål for nationen
- Flere ressourcer til udvikling af den nationale økonomi

VIDENSKABELIGT POTENTIALE

I dag har Cuba 221 forsknings- og udviklingscentre, 46 højere uddannelsescentre, 11 uafhængige fakulteter, flere end 60.000 personer, der arbejder med forskning og udvikling, hvoraf 50 % er kvinder. Flere end 21.000 universitetsprofessorer driver forskning, som en del af deres egen professionelle udvikling og i samarbejde med deres studerende. Flere end 6.000 cubanere er universitetsuddannede forskere eller har en videnskabelig doktorgrad. I alt har 600.000 cubanere opnået en universitetsgrad efter Revolutionens sejr. I 1999 var 1,54 % af det cubanske BNP øremærket til innovative aktiviteter indenfor forskning og teknologi.

DET NATIONALE PROGRAM FOR FORSKNING OG TEKNOLOGISK INNOVATION

Programmet dækker alle økonomiske, sociale og kulturelle sektorer i Cuba, og programmet ledes og administreres af Ministeriet for Videnskab, Teknologi & Miljø.

De hyppigst anvendte arbejdsmetoder består i videnskabelige- og teknologiske programmer med tilhørende forskningsprojekter. Programmerne fungerer som planlægningsværktøjer til at finde løsninger på vigtige økonomiske, sociale og miljømæssige problemer. Ministeriet finansierer og administrerer 14 af disse programmer. Projekter skal først godkendes af et uafhængigt ekspertpanel og bedømmes på deres kvalitet og nationale vigtighed.

Programmerne fremlægges for Cubas Ministerråd og det parlamentariske organ til godkendelse. Blandt andre, er følgende programmer p.t. sat i værk:

- Udvikling af sukkerindustrien
- Bæredygtig fødevarerproduktion
- Bioteknologi i landbruget, bioteknologiske produkter, farmaceutiske produkter og naturmedicin
- Vacciner til mennesker og dyr
- Bæredygtig energiudvikling
- Bæredygtig udvikling for bjergområder
- Turisme
- Globale forandringer og udvikling for cubansk miljø

Tre forskellige programmer er helliget studier af det cubanske samfund:

- "Udfordringer og perspektiver for Cuba i det 21. århundrede"
- "Cubas optagelse i verdens udvikling"
- "Aktuelle problemer i det cubanske samfund"

Andre programmer løser problemer indenfor bestemte sektorer og diverse regionsprogrammer. De forskellige forskningscentre og institutioner mødes i forskellige "Temafora", hvor forskningsresultater, idéer og kritik udveksles, ligesom disse fora beskæftiger sig med internationale tendenser på de forskellige forskningsfelter, anbefaler strategier, ser på fremskridt og mangler, plusser og minusser i vigtige, kontroversielle og polemiske emner etc.

Ét af disse fora er helliget udviklingen af bioteknologi til medicinske og farmaceutiske formål. Cuba har i dag 15 forskningsparker. 12 er helliget geografiske spørgsmål, 3 er helliget specifikke sektorer. Forskningsparken "El Polo del Oeste", vest for Havanna, beskæftiger sig med bioteknologi til sundheds- og landbrugsmæssige formål. "Polo Industrial" beskæftiger sig med udviklingen af nye energikilder og "Polo de Humanidades" koncentrerer sig om sociale emner. Forskningsparkerne arbejder både med den videnskabelige forskning, samt produktion og udbredelse på baggrund af de opnåede forskningsresultater.

Innovative tiltag opmuntres gennem "Forum for Videnskab & Teknologi", en omfattende konkurrence, der finder sted hver andet år. Her fremlægger cubanere i alle aldre (børn, hjemmegående husmødre, arbejdere, teknikere, universitetsuddannede og forskere) deres opfindelser i håbet om at disse kan bidrage til landets udvikling. Sidste år deltog over en million cubanere i Forum for Videnskab & Teknologi.

For yderligere information:

[Cubansk Videnskabsportal](#)

[Center for gen- og bioteknologi](#)

[Finlay Institut](#)

[Center for molekylær immunitetsforskning](#)

[Det Nationale Center for bioteknologiske produkter](#)

[Cubansk filosofiportal](#)

[Netværket Solar](#) - til fremme af vedvarende energi, effektiv energiudnyttelse og respekt for miljøet

DET CUBANSKE FOLK

Det er meget svært at beskrive den cubanske mentalitet med få ord. Overordnet må den forstås som et resultat af den etniske og kulturelle blanding, der til sidst dannede en ny og anderledes kultur og befolkning. Men dette er kun en hastig og ufuldstændig beskrivelse. I lyset af dette kan vi prøve at beskrive cubanerne i stedet. Cubanerne er glade, bramfri, sympatiske, humoristiske, forelskede, diskussionslystne, gæstfrie, generøse, glade for dét som er deres, gavmilde og uselviske, men også drilagtige, de overdriver og er umådeholdne. Men først og fremmest entusiastiske: der eksisterer intet problem, som ikke kan løses, selvom løsningerne ofte skaber nye problemer. Og cubanerne er fligtopfyldende, værdige og patriotiske.

CUBANERE

Der lever lidt over 11 millioner cubanere i Cuba. Den årlige befolkningstilvækst ligger tæt op ad vækstraterne for de industrialiserede lande. I 1964 lå vækstraten på 26,4 pr. 1.000 indbyggere, i 1998 lå den på 4,2.

Fødselsraten er faldet fra 34,3 fødsler pr. 1.000 indbyggere i 1965 til 13,6 i 1998.

Befolkningstætheden er 100,5 indbyggere pr. km² og befolkningen lever hovedsagligt i byområderne.

65 % af den cubanske befolkning er hvide, flertallet af den resterende befolkning er sorte og mulatter.

Det anslås at næsten en million sorte slaver var blevet bragt til landet fra Afrika ved slutningen af det 19. århundrede. I samme århundrede ankom omkring 150.000 kinesiske kulier til landet under samme slavelignende forhold.

I 1998 var der 1.003 cubanske mænd pr. 1.000 cubanske kvinder.

SPROG

Spansk er det officielle og eneste sprog i Cuba. Engelsk benyttes som forretningssprog. I det cubansk-spanske sprog møder vi også rester af de forskellige racers modersmål. Således gør indflydelsen fra den oprindelige befolkning og

afrikanske ord sig i høj grad gældende. Som eksempler på de indianske sprogs

tilstedeværelse i det cubansk-spanske kan nævnes stednavne som: Habana, Jagua og

Guanahacabibes, mens ord som: congrí (ret med ris og bønner), malanga (spiselig rodfrugt)

og conga (som både er navnet for en bæverrotte og for en afro-cubansk dansestil) er af afrikansk oprindelse.

Kastelsvej 19, 3. tv DK-2100, Copenhagen, Dinamarca – Tel: (45) 39 40 15 10 Fax: (45) 39 40 15 10. Email: embadin@hotmail.com
Copyright © MMIII. Editado, diseñado y actualizado por la Embajada de la República de Cuba en Dinamarca.